

de pește Carpați vor fi tratați în mod exceptional și după legi excepționale.

Diarul din Pesta ne provoacă să facem o paralelă între România din Ungaria și ei din Rusia.

Această paralelă e lese de facut.

Români din Rusia sunt numeroși în raport cu populația monarhiei rusești cu jumătate de milion la opt-deci de milioane, ca și 160.000. Români din Ungaria sunt însă față cu Maghiarii (trei milioane către patru și jumătate milioane) ca 2: 3.

Dacă, aproape egală la număr cu Maghiarii, ei rezistă cu mai mult succese curgenții guvernamentală de naționalizare, nu e un semn că Ungaria nu vor, ci ca nu pot săi măghiarizeze.

Voința există.

Această voință se sfârșă de o altă tot atât de puternică, dar nu e mai puțin adeverat, că ea există și e un istor cnesecat de vacanțamiile dñice.

Ba se introduce cu sila în scoli ce obiect obligatoriu limba maghiară, vorbită abia de la treia parte a populației regatului, grea și radical-strâns de limbile coloralate naționalității, rapid tinerimii timpul pentru decăderea și mai spornică, decăderea cu un idiom, peatru a căruia învățare se cer decese; ba mai în urmă în altă să impună această limbă până și ca limbă de propunere în scalo.

Ori chinezescori ungurești este mai același lucru. Pentru populația ario-europeană ale Ungariei limba ungurească e fără indoială egal de strânsă prin organismul ei, cu cea chineză. Aceasta n' spunea din dragnăzii contra Maghiariilor, ci pentru că ne-am convins după o sumă de fenomene, că studiul acestor limbii formează o pie-die însemnată pentru dezvoltarea intelectuală a populației de dincolo de munte. Pe Români i' mărgineste 'i coboară în câteva grade mai jos pe scara ființelor organice.

In față acestor impregnări e greu să admitem, că închiriere politice pentru Ungaria indeosebi ar putea deveni veche odată populare la noi.

Când contele Andrássy a vorbit de insula română impresurată de valurile oceanului slav, n' găndit nici n' a putut găndi numai la statul politic al regelui Carol.

A găndit de sigur la expresia etnologică, la poporul românesc astfel precum se șă aici și pretutindenea același, și care la un loc formează în-sula etnică de care e vorba.

Când e vorba de o luptă cu efect în contra panslavismului, interes comun Maghiarii și Români, Maghiarii caută să se convingă, că în-

treaga insulă etnologică formează un element de rezistență, că întreagă trebuie să aibă conștiință, că existența națională i' este asigurată din partea Apusului, că niciăr sa nu'j con-sumă puterile în lupte dñice, pentru manșinarea individualității ei.

Dacă însă prin dñice vacanțamiile naționale de dincoce și jignit prin procedurile maghiare de dincolo, dacă Români îl se pună perspective de a alege între a fi Maghiari sau Slavi, Nemți sau Slavi, totușt lupta deveine indiferentă pentru poporul nostru.

Nici Nemți, nici Slavi nici Maghiari nu exerçătă cu caracter național, ca limbă, ca stări de lucruri vre-o atracție asupra noastră, și simpatiile noastre naționale sunt foarte departe în apusul Europei între naționalitate române sau romano-germanice de acolo.

Cauza acestor simpatii depărtate nu sunt numai politice, ci de natură foarte diversă, sunt etnice, intelectuale.

Natura analitică a limbii dece și a spiritualității noastre, deosebită de cea germană, ungurească, slavă; o inteligență mai puțină abstractă, dar mai limpede; un bun simt, falsificat poate de parte, dar înăscuns rassei române; o elasticitate mai mare a puterii musculare și a celei intelectuale; astă note care disting în mod esențial rasa românească de cele ce-o încurgă. Dacă mai ținem seamă de unitatea absolută a limbii vorbite de Români, precum și de unitatea datinierelor, amădoud preexistente formăjuni: statelor românești, cum arătat aproape în totalitatea cauzelor, ce se opun în mod constant desnaționalizării Românilor.

E o încercare absurdă, dacă nu mai mult, de a impune unui popor pe depin format, incapabil de schimbare, ca să contracționeze apăcarările unui geniu național mai greu de desat și că îl, de a impune limbii, cu o în stare nici și le vorbi nici a le părăsnuie pe depin, de a întuneca despetăcunica și claritatea spirituală cu calapodurile abstrase unor limbii strâns și de-n lâsă să ajungă în bună pace la desvoltarea, pentru care l-a ment Dumnejou.

Aga dar și într-o parte și altă, în Rusia ca și în Ungaria, întîmpinănd adversari naturali ai rassei noastre.

Aci e espicarea de ce politica neutralității și cea împărăștiă de coi mai mulți Români.

Efectele întrevadării dela Danzig privite de politica austro-ungară.

Din punct de vedere al politicei internaționale s' discută variu asu-

pră demersului întrevadării dela Danzig și toate combinațiile, care prezintă și a fi mai apropriate de adăv, s'au aleit comentariile. Lipsesc încă oarecare desigurări positive demne de credere spre a stabili în mod pozitiv însemnatul "istorică a evenimentului, care s'ă îndeplinească în rădăce vechelii cetăți Hansa din vestul Prusiei. S'ă de căre-ce, cunoasem din experiență, că arătă lămurire nu se poate cunoaște pe data de lumea neînălțătoare, urmărează a ne îndestulat prin astăptarea consecințelor, po care le va aduce această întâlnire în demersul și direcția politicei europene.

Pentru moment putem asigura că s'ă trătară pur și simplu despre garanțarea păcii generală, și dacă am vedea că nu există nici un interes, care să reclame a turbura din nou liniștește Europei și ne consolăm, că Tărul prin vizita dela Danzig a avut intensitatea, da o demonstra, că deopotrivă el nu este contrar păcii Europei.

E învederă, că Rusia de astăzi nu formează un obiect al interesului general, numai prin politica sa esternală, ci și prin desvoltarea stării sale interne, de care-o posisja sa în concertul statelor este determinată prin factorii, dela care depinde restabilirea sa interne. De aceea n'avem, a ne miră dacă prin prima călătorie a Tărului afară din țără a venit pe tapet întrebară, că se influență va exercita și asupra transformării împregnării interne ale Răsiei.

Este dar foarte bine înțeles, că panslavismul s'au dat cel de mai de aproprie atenții, care dela intrarea Contelui Ignatieff în minister, era considerat ca doctrina oficială a guvernării Rusiei. Se întrebă acum orice-cine: Va române care contele Ignatieff în urmă rolnicovii pretensugului cu Germania, facuta într-un chip atât de demonstrativ? Poate el române, că Rusia se aproprie de vecinul german, care la rândul său e legat prin alianță cu Austro-Ungaria? alianță ce se bucură de cea mai străumatică popularitate.

Panslavismul este un Program; el semnifică risipirea nerocorărilor interioare din Rusia prin mijlocul unei resurse rezibile în afară, sau cea ce e tot una print' un resbel în voiații astfel Austro-Ungarii.

In Berlin unde îngrijigă din prima linie a Diplomaticii este mantinerea pacei europeene se opune cea mai mare rezistență ori-carei sidurării a situației actuale și astfel se poate, în mod logic, opera și aproficie între Rusia și Germania și a se ţine oare-cum în considerație ideale de-

panslavism a la contelui Ignatieff. Acei calcani e exact în total; păcătoarea numai prin un mic defect, care e, că personalitatea contelui Ignatieff e casă reu înțeleșă. Ori ce s'ar dice asupra atât putințelor ministerului de interne acela, relativ însă la un punct, lumenal, judecăt foarte rare, cănd il consideră ca antepășitorul vre un orice doctrine sau partie politică. El aparține acelui soal diplomatico, a cărei masină este de a nu se lipi nici odată de principii neschimbătoare, ce de a calca toateană cu fapte impiințate. Dacă el a fost eri un plânslavist, un trup și suferit cu Katkov, Aksacoff; mănele devine un amic al Germaniei și Austria numai situația să o reclame; dacă el mai naiente cu o cară a aprobat ortodoxismul lui Pobedonoscev, pește un moment umplie de dispreț prin liberalismul său, pe orice ce Rus conservator. Așa dar e foarte posibil ca contele Ignatieff să fi îndupat de Taru a merge la Danzig, convințându-se că se abată, deocamdată, dela politica sa esternală și să nu năzască spre alt ceva de către reprezentanții stării sale interne.

Se dice apoi, că cabinetul din Viena are totușt incrierile în principiile de la Bismarck, care are, măne libere de a conduce politica esternală. Poate că și cabinetul din Petersburg s'a convins, că se poate încrede în Cancelarul Imperiului și înțenționul său pacnicie.

Adveverul incontestat însă este că în orice cas, panslavismul va avea să se bucură într-unii de înălțăriile dela Danzig și foarte probabil, ca contele Ignatieff să nu și fi dat sufletul în nestrămătură panslavismul, și în acest cas să continue a occupa postul său fără a se reclama retragerea sa într-un cas de bună legădere en Austro-Ungaria san cu Germania. Acum ne întrebăm, cu ce se face să se înlocuiască panslavismul? Jack operă să parăsă idea de a urma un planuri egoiste în afară, trebuie cu atât mai mult, a se lucha pentru remedierea relelor din intră. Aceasta se poate face numai în două moduri: să se întâri înlăturul prin un regim conservator, ori de a' descurma cu înțelutul prin un regim liberal. Părere noastră este, că nu e necesar în fața evenimentelor recente, ca contele Ignatieff să fie lăsat după postul său; numai el poate calitatea de a se acomode cu aceste impregnări schimbătoare și de a se lupta sărăcău fără nici un scrupul.

Aceasta n'ar fi demă de un caracter Roman sau Spartian; fără contele Ignatieff n'ar aspira nici-odată la pretenția de-a fi lăsat pentru

tractă cătă un asemenea subiect: aşa spre exemplu, Virchow a tractat deosebit de utilitatea vivisepticelor, este cinea ardeută în Engleteră, unde există tot felul de societăți protectoare ale animalelor și unde viviseptica s'ă consideră ca o martirizare a animalelor. Virchow, cu talantele săi bine cunoscute, a facut justiție de aceste prejudecăți neluștești și a arătat cu o exemplu de simpatică, în care se numește inimă și a ficat pe teatru de aplause a însușit în imensa sală St. James's Hall.

Trebuu asupra celor de la Huxley în discursul său asupra relațiilor șinelor biologice cu medicina precum și asupra memorului lui Ray-land (cetă de Férolé, ceci Rayland a murit în primăvara trecută) asupra medicinii moderne și comparație cu cea antică; nu voi face

decăt să mentione lucrarea interesantă a lui Volkmann asupra importanței chirurgiei moderne și nă opresc asupra discursului lui Pasteur, rugat special de a da seama congrușuirii de ultimele sale lucrări asupra virușelor și asupra atenuarei lor.

De 25 de ani Pasteur se ocupă cu studiul fermentațiilor și probează, că tot ce trăiese (animal sau vegetal) sau tot ce provine din ce a trăit (vin, unt, sărat, mere) nu poate să dispară sau să se transformă decât numai prin contactul unui ferment viu, adecum, prin prezența de fini microscope, care se multiplică cu o repechisire incalculabilă, luând elementele corpului, din care trăiese pentru a le transforma în propria lor substanță. Așa, tot ce trăiese sau provine din ce a trăit, moare sau se transformă dând loc la miliard de viețuitoare infinit de mici, astfel că și moarte este o viață, deoarece pe cadavrul unui om sau unui animal se nasc milioane de milioane de viețuitoare. Prin urmare, pentru a fier un cadavr de putrefacție, sau o sustanță provenită dintr-un animal

sau vegetal precum lapte, unt, ouă, mere, ceai, zăhar, vin etc., de străcăcine, trebuie să împedescă introducerea acelor fermenti vii pe cadavre și pe mai suii numitele produse.

Acotor descorperiei ale sale, au urmat lucrări neconteinute, care au demonstrat natura și forma diferitelor fermenti botyrici, sacerarin, alcoolice etc. și l-au condus apoi la modul de a tracta vinurile pentru a împeda străcăcina lor. Aceste lucrări - au atras cea mai înaltă recompensă ce vrăjădușă s'acordă unui om de știință viață și de bogată remunere deputaților.

Treced apoi în domeniul patologiei, Pasteur a facut ingeniose cercetări asupra colerii găinilor (choleră boala de piele) și a descoperit, că în această boală există un protorganism de o micorize infinitesimală, care se înmulțește cu o repechisire vertiginoasă, omoară găinile în cete-va și se eliminăea prin excremențe ca să otrăvească alte găini, care la rândul lor suibucă; în cîntintr-un seur spațiu toate păsările domestiice mor fără excepție. Toți căi se ocupă cu

ingrijirea păsărilor de casă, scu ce

peire și cea pe care să se face, cind întră boala în găini. D. Pasteur

s'ă ocupă atunci de a cultiva aceste protorganisme microscopice pentru a vedea, în mod ce înținutul și în

ce condiții trăiesc, să se observă, că o cantitate infinit de mică, (că se poate uia cu vîrful unui ac foarte fin) o

cantitate quasi imponderabilă este în

stare de a face dintr-un bouillon de găină un virus foarte otrăvitor; dacă din acest bouillon astfel întocmai, se cău cu vîrful unui ac și se înțepă

un număr care de găini (Pasteur experimente pe găini volabile), goale

se imbolnăvesc și mor în scurt timp.

Dacă din cultura primită, să o picătură erăsuri pe virul unui ac și se

pusă într-o a doua zăma de găină, se obține o două cultură tot așa de

otrăvitoare, și astfel se poate obține

din cultură în cultură o serie nefă-

șă și de bulinoare otrăvitoare, fără ca

vîrstă dată otrava să diminueze violența

sa de acțiune. (Va urma)

